

Елин Пелин
Дядо Сечко...

Дядо Сечко,
не сечи,
студове
недей влачи!
И земята,
старче бял,
не покривай
ти със кал!
Че е жалко,
Че галошите
в света
по са малко
от цървулите
продрани,
от обущата
съдрани...
Дядо Сечко
не сечи!
Дай ни слънчеви
лъчи!
Ветрец топъл
да полъхне,
та земята
да изсъхне...
На полето
нажалено
ти килимчето
зелено
постели,
да поникне
минзухар –
на цветята
златний цар...
С песни, веселби
и смях
ще ги женим
двама тях
с това хубаво
кокиче –
бяло Мартино
момиче.

В хрсталака
кукуряка
ще ги чака
и венчей.
От клоните
на върбака
кос молитва
ще им пей.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5648>]